

ת"פ 69295/01/23 - מדינת ישראל נגד אוסלאם סכראן

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 69295-01-23 מדינת ישראל נ' סכראן(עציר)
תיק חיצוני: 439222/2022

בפני כבוד השופטת ג'ני טנוס
מאשימה מדינת ישראל
ע"י שלוחת תביעות גליל צפון

נגד

נאשם אוסלאם סכראן
ע"י עו"ד גיל דביר

החלטה

החלטה זו נסבה על בקשת המדינה לחלט רכב מסוג פולקסווגן מ"ר 48-051-54 (להלן: "הרכב").

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל שני אישומים בהם יוחסו לו ארבע עבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); שתי עבירות של חבלה במזיד ברכב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין; ועבירה אחת של הסתייעות ברכב על מנת לעבור עבירה, עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה(נ"ח) תשכ"א1961.

בהתאם לאישום הראשון, ביום 23.9.2022 הגיע הנאשם כשהוא נוהג ברכב אל שער הכניסה למכון לשם. בבידוק שנערך על ידי המאבטחים נמצאו בתא המטען של הרכב שתי סכינים בעלות להב קבוע שמסוגל להרוג או לחתוך, תרסיס גז מדמיע, כדור אקדח בקוטר 9 מ"מ, ושני חזיזים שהינם צעצועים מסוכנים.

בהתאם לאישום השני, כחודשיים עובר ליום 20.1.2023 בסמוך לשער הכניסה לתחנת משטרת משגב, ניסה הנאשם לשוחח עם עצור ששהה בניידת המשטרה. השוטר שנהג בניידת פנה לנאשם והורה לו לחדול ממעשיו אך הנאשם המשיך ובינו לבין השוטר התנהל דין ודברים עד אשר השוטר נסע מהמקום. בעקבות זאת, גמלה בלבו של הנאשם החלטה לפגוע בשוטר.

ביום 20.1.2023 הגיע הנאשם כשהוא נוהג ברכב אל חניית כלי הרכב הצמודה לתחנת המשטרה ומשמשת את שוטרי התחנה. הנאשם יצא מהרכב כשהוא אווז בסכין ובאמצעותו ניקב את הצמיג השמאלי-אחורי של רכבו של שוטר שחנה בחנייה ואת הצמיג הימני-אחורי של רכבה של קצינת משטרה שחנה בצמוד לו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נאלצה הקצינה לרכוש צמיג חדש בעלות של 300 ₪ ואילו השוטר נאלץ לרכוש צמיג חדש בעלות של 600 ₪.

ביום 21.1.2023 הגיע הנאשם כשהוא נוהג ברכב פעם נוספת אל החנייה הנ"ל ועוכב על ידי שוטרי התחנה שהבחינו בו. במעמד זה נמצא הנאשם מחזיק בתא הכפפות שברכב סכין מטבח שלהבה קבוע, ו-7 זיקוקים שהינם צעצועים מסוכנים.

ביום 26.3.2023 הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המפורטות בכתב האישום ובמסגרת הסדר טיעון שהושג בין הצדדים נגזרו עליו העונשים הבאים: מאסר לתקופה של 5 חודשים (בניכוי ימי מעצרו), מאסר על תנאי, קנס בסך של 5,000 ₪, ופיצויים בסכום של 1,000 ₪ (500 ₪ לכל אחד משני השוטרים שצמיג רכבם ניזוק).

הרכיב העונשי שנותר להכרעה מתייחס לחילוט הרכב שתפוס עדיין בידי המשטרה ואשר שימש את הנאשם במהלך ביצוע העבירות בהן הורשע. לעניין זה התגלעה מחלוקת בין הצדדים לגבי זיקת הנאשם ובני משפחתו לרכב והזיקה או התרומה של הרכב לביצוע העבירות.

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשת החילוט מעוגנת בסעיף 39(א) **לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט-1969** אשר קובע כדלקמן: **"על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".**

מלשון הסעיף אנו למדים כי סמכות בית המשפט להורות על חילוט חפץ היא סמכות שברשות המהווה חלק מהעונש המוטל בגין העבירה שהחפץ שימש לביצועה.

במקרה שלפניי, אין חולק כי הרכב אינו רשום על שם הנאשם אלא על שם אחיו, מר מחמוד סכראן. אין חולק גם, שלצורך חילוט רכב ששימש לביצוע עבירה, אין צורך להוכיח בעלות רשומה עליו, שכן רישום הרכב במשרד הרישוי הוא דקלרטיבי בלבד ולא יוצר זכות קונסטרוקטיבית.

במסגרת הדיון בבקשת החילוט העיד אחיו של הנאשם (הבעלים הרשום של הרכב), ובעדותו טען כי מדובר ברכב שמשמש את כל בני המשפחה, לרבות הנאשם, אביו ואמו.

בנוסף לאח העיד אביו של הנאשם, ואף הוא טען כי הרכב משמש אותו, את אשתו ואת הנאשם.

לעומת זאת טוענת המאשימה, כי הרכב שימש בעיקר את הנאשם עצמו וכי בחקירותיו במשטרה ובהודעות שנגבו מיתר בני המשפחה לא נטען כי הרכב משמש גם את אם המשפחה.

בחינה של ההודעות שנגבו במשטרה מעלה כי הנאשם מסר בהודעותיו במשטרה מיום 23.9.2022 ומיום 21.1.2023 כי גם הוא וגם בני הבית משתמשים ברכב שבנדון, אולם הוא לא התבקש לפרט מי מבני הבית משתמש ברכב.

לעומת זאת, אחיו של הנאשם (הבעלים הרשום של הרכב) טען בהודעתו במשטרה כי מדובר ברכב שלו אולם לאחר נישואיו הוא רכש לעצמו רכב אחר והותיר את הרכב שבמחלוקת לשימושם של הנאשם ואביו - בניגוד למה שמסר בבית המשפט כי הרכב משמש גם את אם המשפחה לקניות וכו'.

גם אביו של הנאשם מסר בהודעתו במשטרה כי הרכב שבמחלוקת משמש אותו ואת הנאשם, מבלי להזכיר את אשתו כמי שמתמשת בו.

בנסיבות אלו, אני קובעת כי על אף שהרכב רשום על שם אחיו של הנאשם, לנאשם הייתה זיקה בפועל לרכב כמי שמחזיק בו ועושה בו שימוש. ברם, לא מדובר במשתמש בלעדי או במחזיק יחיד, שכן הרכב משמש גם את אביו של הנאשם, והשניים משתמשים בו באותה מידה.

אשר לזיקה של הרכב לביצוע העבירות - על מנת לבחון את הזיקה של הרכב לביצוע העבירה יש לתת את הדעת למהותה ולעוצמתה של הזיקה בין הרכב לבין העבירה, וכן לחומרתה של העבירה.

באירוע נשוא האישום הראשון, מדובר ברכב בו נתפסו שתי הסכנים מבלי שנטען כי הנאשם עשה או התכוון לעשות בהן שימוש, ולמעשה הסכנים נתפסו באקראי במהלך בדיקה שגרתית של המאבטחים בכניסה למכון.

באירוע נשוא האישום השני, הרכב שימש את הנאשם לצורך הגעה לזירת העבירה, הא ותו לא. לפי עובדות האישום השני, בהזדמנות אחת הנאשם הגיע עם הרכב לתחנת המשטרה וניקב באמצעות הסכין בה החזיק שני צמיגים של רכבי שוטרים שחנו בחניה, ובהזדמנות אחרת הגיע לחניה בתחנת המשטרה כשהוא נוהג באותו רכב ובחיפוש שנערך ברכב נתפסה סכין.

יוצא אפוא, כי הרכב שימש ככלי תעבורה וככלי שסייע בביצוע העבירה, ולא מעבר לכך. רוצה לומר, שהרכב לא היווה חלק אינהרנטי מביצוע העבירה, כמו למשל בעבירה של נהיגה פוחזת של רכב.

לעניין זה אציין, כי הסנגור הפנה לאסופת פסיקה שבה נדחתה בקשת המדינה לחילוט רכב ששימש לביצוע עבירה, לרבות בעבירות ובנסיבות חמורות יותר. לצורך ההמחשה אפנה לת"פ (ק"ג) 71815-02-19 **מדינת ישראל נ' אבו כף**, מיום 10.8.2020, בו דחה בית המשפט בקשה לחילוט רכב ששימש את הנאשם בצוותא עם אחר להגעה לזירת האירוע במהלכו התפרצו השניים למקום שאינו משמש למגורים וגנבו רכוש; ת"פ (ב"ש) 54197-08-17 **מדינת ישראל נ' אלסמארה ואח'**, מיום 3.7.2018, בו דחה בית המשפט בקשת המדינה לחילוט רכבי נאשמים שהורשעו בעבירה של ניהול וארגון שירותי הסעת שוהים בלתי חוקיים; ת"פ (חי') **מדינת ישראל נ' טחימר**, מיום 17.3.2022, בו דחה בית המשפט בקשת המדינה לחילוט רכב הנאשם שהורשע בנשיאה והובלה של נשק וכן בסיוע לעבירות מסוג זה, עת הוחזק הנשק ברכב; וע"פ 2963/13 **מדינת ישראל נ' פלוני**, מיום 10.2.2014, בו דחה בית המשפט העליון בקשת המדינה לחילוט רכבם של נאשמים שהורשעו בעבירות אינוס ומעשי סדום באישה אותה הסיעו למקום מבודד באמצעות הרכב.

ובחזרה לענייננו - השילוב בין זיקתו של בן משפחה נוסף לרכב, מידת התרומה של הרכב לביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, כמו גם העונש שהוטל על הנאשם, שכלל מאסר בפועל חרף גילו הצעיר ועברו הנקי וכן קנס בסכום משמעותי של 5,000 ₪ כאשר במסגרת ההסדר הצדדים הותירו את קביעת הסכום לשיקול דעת בית המשפט - כל אלה הביאו אותי למסקנה כי אין הצדקה להכבדה נוספת ברכיבי הענישה בדמות חילוט הרכב.

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה לחילוט הרכב.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' אייר תשפ"ג, 29 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.